

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

11 iunie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte – Petru Ursache,

judecători – Constantin Alerguș, Ghenadie Nicolaev,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de inculpatul Sapescu Constantin, împotriva sentinței Judecătoriei Edineț din 12 martie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 24 decembrie 2013 în cauza penală în privința lui

Sapescu Constantin Gheorghe,

născut la 19 ianuarie 1978, originar din r-nul Hîncești, s. Caracușeni, domiciliat pînă la reținere în r-nul Edineț, s. Brătușeni.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. de la 04 ianuarie 2013 - pînă la 12 martie 2013 (instanța de fond);

2. de la 15 aprilie 2013- pînă la 24 decembrie 2013 (instanța de apel);

3. de la 15 mai 2014 - pînă la 11 iunie 2014 (instanța de recurs ordinar).

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Edineț din 12 martie 2013, Sapescu Constantin a fost condamna în baza art. 151 alin. (4) Cod penal, la 12 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a reținut că, Sapescu Constantin la 23 noiembrie 2012, aproximativ la orele 18³⁰ – 19⁰⁰, aflîndu-se în or. Edineț, str. Pușkin, i-a aplicat lui Mînzatu Ion, multiple lovituri cu mâinile și picioarele pe diferite părți ale corpului, cauzîndu-i ultimului conform raportului de expertiză medico – legală nr. 189 din 26 noiembrie

2012, vătămări corporale grave, periculoase pentru viața și sănătatea persoanei, care au provocat decesul acestuia.

3. Împotriva sentinței a declarat apel Sapescu C., care a invocat că nu este de acord cu sentința instanței de fond pe care o consideră ilegală.

Inculpatul a invocat că la urmărirea penală au fost admise un șir de încălcări și anume: ancheta s-a efectuat în lipsa s-a, procurorul neîntemeiat i-a refuzat în admiterea cererii de recuzare, care a înaintat-o anchetatorului. La fel inculpatul a menționat că i –au fost ignorate solicitările de a i se acorda asistență corespunzătoare atât juridică cât și medicală. În instanța de fond i-au fost încălcate drepturile prevăzute de art. 66 Cod de procedură penală. Neîntemeiat i s-a refuzat în efectuarea unei expertize suplimentare, care în opinia sa ar fi dovedit faptul că el este nevinovat, la fel nefondat i-au fost respinse demersurile sale privitor la audierea unor martori. Consideră că vinovat de decesul victimei este nu doar el dar și Gancescu Tatiana împreună cu Turchin Alexandru, care la fel au fost implicați în maltratarea lui Mînzatu I. Recunoaște parțial vinovăția de comiterea infracțiunii incriminate, solicitînd totodată să fie pedepsiți Gancescu T. și Turchin Al.

Consideră că instanța de fond la stabilirea termenului de pedeapsă nu a luat în considerație faptul că a recunoscut vinovăția și s-a căit de cele comise.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 24 decembrie 2013, apelul inculpatului Sapescu Constantin a fost respins ca nefondat.

5. Colegiul penal și-a argumentat soluția prin aceea că instanța de fond a cercetat sub toate aspectele probele administrate, a stabilit corect circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei, iar în baza unei analize ample a probelor examinate a dat o apreciere justă, corect încadrînd acțiunile inculpatului în baza art. 151 alin. (4) Cod penal.

Aceste împrejurări au fost constatate prin cumulul de probe acumulate la cauza penală, fiind corect apreciate, respectîndu-se prevederile art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al

pertinenței, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al colaborării lor.

Totodată, instanța de apel a conchis că argumentele invocate de apelant precum că în săvârșirea infracțiunii au fost implicați Gancescu T. și Turchin A., urmează a fi respinse, deoarece de către inculpat această versiune a fost invocată și în instanța de fond, unde în rezultatul unui control efectuat, nu s-au confirmat cele invocate de inculpat.

Colegiul penal a apreciat critic, declarațiile lui Sapescu C., considerându-le drept o metodă de apărare aleasă de inculpat în scopul eschivării de la răspundere penală.

La fel, instanța de apel a conchis că nu poate fi reținut argumentul inculpatului precum că victima suferea de o boală incurabilă, în urma căreia a survenit decesul, deoarece aceste afirmații sunt combătute prin materialele cauzei, precum și declarațiile medicului legist Vreme S., care a fost audiat în ședința instanței de apel, din care rezultă că decesul victimei a survenit în urma unei traume toraco - abdominală, dar nu ca rezultat al unei boli incurabile de care ar fi suferit decedatul.

Colegiul penal a respins argumentul inculpatului referitor la faptul că ar fi fost maltratat de către colaboratorii de poliție pentru a-și recunoaște vina, deoarece potrivit proceselor - verbale de audiere în calitate de bănuț și învinuit, ultimul vina nu a recunoscut-o, precum și nu a dat nici o declarație în acest sens.

Referitor la pedeapsa aplicată, instanța de apel a menționat că aceasta a fost stabilită de către instanța de fond în conformitate cu prevederile art. 7,61,75,82 Cod penal. Totodată, Colegiul a reținut ca fiind corectă concluzia instanței de fond privitor la faptul că corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă doar prin izolarea acestuia de societate, numindu-i o pedeapsă echitabilă.

6. Împotriva hotărîrilor pronunțate în cauză a declarat recursuri ordinare inculpatul Sapescu Constantin, care, a solicitat, casarea acestora, cu pronunțarea unei noi hotărîri de achitare, totodată a solicitat transmiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel în alt complet de judecată.

În argumentarea soluțiilor solicitate recurentul a invocat următoarele:

- nu a comis nici o infracțiune în privința lui Mînzatu I., doar la împins, iar de la aceasta nu a putut surveni decesul acestuia;

- consideră că Mînzatu I. nu ar fi putut desinestătător să se deplaseze în alt capăt de oraș avînd vătămări atît de grave;

- acuzarea nu a prezentat suficiente probe care ar dovedi cu certitudine vinovăția sa în comiterea infracțiunii incriminate, iar hotărîrile de condamnare sunt bazate doar pe presupuneri și declarațiile martorilor care nu corespund realității.

Totodată, inculpatul a invocat în recursul declarat, aceleași argumentele care anterior au fost menționate în cererea de apel referitor la încălcările care au avut loc la urmărirea penală precum și în ședințele de judecată a instanțelor ierarhic inferioare.

7. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestora din următoarele considerente.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.

Deși în recursurile declarate de Sapescu C. nu este invocat nici un temei de drept prevăzute la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală Colegiul penal menționează că din argumentele expuse de recurent, este relevant temeiul pentru recurs prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, cînd nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Instanța de recurs, menționează că temeiul invocat de recurent – „*nu sunt întrunite elementele infracțiunii*” este prezent atunci, cînd instanța ce a judecat cauza a comis în această parte o eroare de drept, cum ar fi situația prin care în hotărîrea judecătorească s-a făcut referire la săvîrșirea infracțiunii, dar nu au fost stabilite faptele sau împrejurările de fapt care corespund elementelor constitutive ale infracțiunii respective.

Însă, Colegiul penal constată că, recursurile declarate nu cuprind o careva motivare ori argumentare din punct de vedere al temeiului invocat.

Din conținutul recursurilor rezultă că inculpatul, invocă dezacordul său cu aprecierea probelor și a nevinovăției sale în comiterea infracțiunii incriminate.

Lecturînd textul hotărîrilor contestate, Colegiul penal conchide că concluzia instanțelor judecătorești privind vinovăția lui Sapescu Constantin și încadrarea acțiunilor acestuia în baza art. 151 alin. (4) Cod penal, este corectă, întemeiată și se bazează pe cumulul de probe administrate, amply analizate și just apreciate.

Prin urmare, concluziile instanțelor judecătorești recurate sunt juste și se confirmă prin cumulul de probe administrate: - *raportul de expertiză medico- legală din 26 noiembrie 2012*, potrivit căruia decesul cet. Mînzatu Ion a survenit în noaptea spre 24.11.2012 în rezultatul traumatismului toraco - abdominale. Totodată prin raportul de expertiză s-a constatat că pe corpul cadavrului au fost depistate vătămări corporale grave, periculoase pentru viață (f.d.10-11); - *raportul de expertiză medico-legală nr. 624 din 20 martie 2013*, din care rezultă că hemoragiile cu reacție macrofugală i-au fost provocate victimei nu mai puțin de 6-8 ore (posibil 12-20 ore) înainte de deces (f.d.254); - procesul verbal de confruntare din 21 decembrie 2012 între învinuitul Sapescu C. și martorul Ivasiuc M., unde ultima a recunoscut inculpatul ca persoana care la data de 23.11.2012, aproximativ la orele 18.30 îi aplica lovituri cu picioarele unui bărbat care era culcat la pămînt (f.d.56); - *declarațiile martorului Gancescu Tatiana date în cadrul urmării penale și susținute în ședința de judecată a instanței de fond și de apel* (f.d.13-14, 117-119, 224), din care rezultă că inculpatul la 23.11.2012 după ce au consumat împreună cu victima băuturi alcoolice, în urma unui conflict i-a aplicat lui Mînzatu I. multiple lovituri cu mâinile și picioarele pe diferite părți ale corpului. Totodată, a menționat că martor in incidentului dat a fost Ivasiuc M.,care la acel moment trecea pe drum; - *declarațiile martorului Ivasiuc Maria date în cadrul urmării penale și susținute în ședința de judecată a instanței de fond și de apel* (f.d.15, 113-114, 225), din care rezultă că ea în seara zilei de 23.11.2012 l-a văzut pe inculpat cum îi aplica lovituri

cu picioarele unei persoane care era culcată la pământ, când s-a apropiat a recunoscut persoana care era bătută ca fiind Mînzatu I., la fel a mai menționat că la locul incidentului a văzut-o și pe Ganescu T.

Totodată, cele relatate de martorii Ganescu T. și Ivasiuc M. sunt confirmate prin declarațiile *martorului Caț Liliana, date în cadrul urmăririi penale și susținute în cadrul ședinței instanței de fond (f.d.12,115-116, 222-223), care a comunicat că la 23.11.2012, seara după ce a plecat de la Davîdov P. l-a întâlnit pe Mînzatu I., care cu puțin timp înainte plecase împreună cu Sapescu C. și Ganescu T. de la Davădov. A observat că Mînzatu era bătut, și murdar de sînge, iar la întrebarea sa ce s-a întîmplat, ultimul i-a comunicat că a fost bătut din cauza unei sume de bani.*

Astfel, instanțele judecătorești just au stabilit starea de fapt și de drept întemeiat ajungînd la concluzia despre vinovăția inculpatului Sapescu Constantin, iar faptul nerecunoașterii vinovăției de către acesta nu echivalează cu achitarea lui, de vreme ce există probe pertinente și concludente, care, în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, dovedesc cu certitudine vinovăția lui în săvîrșirea infracțiunii imputate.

Afirmația recurentului, precum că instanțele de judecată incorect au apreciat probele punîndu-le la baza sentinței de condamnare, nu poate fi reținută ca temei de admitere a acestui recurs, deoarece, ca probe acestea au fost adunate cu respectarea procedurii penale, verificate și apreciate de instanțe în modul corespunzător conform procedurii penale.

Prin urmare, decizia instanței de apel cuprinde fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept, care au dus la respingerea apelului declarat de inculpat precum și motivele adoptării soluției, ceea ce se încadrează în prevederile art.417 Cod de procedură penală.

Colegiul penal conchide că, instanța de apel corect a respins, argumentele inculpatului referitor la faptul că victima suferea de o boală incurabilă, care a dus la decesul acestuia, deoarece s-a stabilit cu certitudine că cauza decesului lui Mînzatu I. a fost trauma toraco - abdominală, dar nu careva boală, de care ar fi suferit decedatul.

La fel, instanța de recurs respinge ca neîntemeiat argumentul inculpatului care afirmă că din momentul reținerii asupra sa au fost făcute

presiuni psihice și fizice pentru al determina să recunoască vina în comiterea acestei infracțiuni, dat fiind faptul că versiunea înaintată de inculpat privitor la maltratarea sa a fost verificată și prin ordonanța din 04.02.2013, s-a dispus neînceperea urmăririi penale pe marginea declarațiilor lui Sapescu C., invocate ca tortură, din motiv că nu s-a constatat existența infracțiunii. Mai mult, instanța ține să menționeze că inculpatul atât la urmărirea penală cât și în instanțele ierarhic inferioare nu a dat careva declarații de recunoaștere a săvârșirii faptei.

Referitor la motivul invocat de recurent precum că el doar l-a împins pe Mînzatu I. și de la aceasta nu a putut surveni decesul victimei, urmează a fi respins, deoarece aceste afirmații contravin materialelor cauzei, astfel martorii Ganescu T. și Ivasiuc M. au declarat că la 23.11.2012, orele 18.30, au văzut cum Sapescu C. i-a aplicat multiple lovituri cu picioarele lui Mînzatu I. care era la pămînt.

La fel instanța de recurs consideră neîntemeiat argumentul invocat precum că Mînzatu I. nu ar fi putut desinestătător să se deplaseze în alt capăt de oraș avînd vătămări atât de grave, deoarece aceste afirmații sunt combătute prin concluziile expertului Vremea Roman, date în cadrul ședinței instanței de fond (f.d. 129 verso), care a declarat „**după leziunile primite persoana putea să se miște singur și să vorbească**”.

Totodată, instanța de recurs remarcă că recursul repetă textul apelului și argumentele expuse de recurent au fost anterior invocate în apel. Lecturînd textul deciziei instanței de apel, se observă că aceasta a oferit răspunsuri la toate motivele apelului declarat. În fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală și întemeiată.

Astfel, Colegiul conchide că faptei săvârșite de către Sapescu Constantin i s-a dat o apreciere și încadrare juridică corectă, iar măsura de pedeapsă condamnatului i s-a stabilit cu respectarea prevederilor art. 7, 61, 75 Cod penal, ținîndu-se seama de gradul prejudiciabil al faptei comise, de persoana celui vinovat, care anterior de mai multe ori a fost condamnat, și de toate circumstanțele cauzei, care agravează ori atenuază răspunderea, fiindu-i numită o pedeapsă în limitele sancțiunii normei penale în baza

căreia a fost declarat vinovat, astfel temeieri de a interveni în hotărîrea judecătorească în această parte la fel nu s-au stabilit.

Reieşind din circumstanţele indicate, Colegiul consideră hotărîrile judecătoreşti legale şi întemeiate, iar recursul neîntemeiat şi urmează a fi respins ca inadmisibil.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curţii Supreme de Justiţie,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de inculpatul Sapescu Constantin, împotriva sentinţei Judecătoriei Edineţ din 12 martie 2013 şi deciziei Colegiului penal al Curţii de Apel Bălţi din 24 decembrie 2013, în cauza penală în privinţa lui *Sapescu Constantin Gheorghe*, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, pronunţată integral la 09 iulie 2014.

Preşedinte

Petru Ursache

Judecători

Constantin Alerguş

Ghenadie Nicolaev

